

จะเอาแต่ได้

พระอาจารย์สงบ มนัสสนุนโต

ถาม-ตอบ ปัญหาธรรม วันที่ ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๕๙
ณ วัดป่าสันติพุทธาราม (วัดป่าเขาแดงใหญ่) ต.หนองขวาง อ.โพธาราม จ.ราชบุรี

ถาม : เรื่อง “อำนาจวาสนาบารมี”

กราบพระอาจารย์ ในปัจจุบันนี้มีผู้ที่ชวนชวายนุมนานะจนได้รับยศถาบรรดาศักดิ์ กลายเป็นผู้มีอำนาจวาสนาบารมี สร้างความภาคภูมิใจให้กับบิดามารดาว่าเป็นผู้มีความฉลาดหลักแหลม เชิดหน้าชูตาให้กับวงศ์ตระกูล

ผู้รู้ทั้งหลายต่างกล่าวว่า เป็นบุญบารมีที่เขาทำมาแต่ชาติปางก่อน ของของเขา ไม่ใช่ของเรา อย่าไปคิดอิจฉาให้เกิดกิเลส ทั้งๆ ที่เขากระทำชั่ว แย่งชิงเราไปโดยไม่คำนึงถึงความผูกพันกันทางสายโลหิต ผู้คนทั่วไปยกย่องสรรเสริญชื่นชมเขาว่าดีงาม เก่งกล้าสามารถ เป็นคนดีที่นายยกย่อง สมควรที่จะได้รับทรัพย์สมบัติที่เขากระทำชั่วอย่างแยบยลนั้นแล้ว

คำถามคือ การกระทำชั่วเพื่อให้เกิดยศถาบรรดาศักดิ์ รวมถึงทรัพย์สินต่างๆ มาเป็นของตน เป็นของที่เกิดจากบุญบารมีที่เขาทำมาแต่ชาติปางก่อนจริงหรือ หมายความว่า ถึงเขาไม่ทำชั่ว เขาก็จะได้ทรัพย์สินเหล่านั้นอยู่ดีใช่ไหม เพียงแต่อาจจะช้าหน่อย ไม่ทันใจ เลยต้องรีบก่อกรรมเพื่อให้ได้มา

การทำชั่วของเขานั้นเป็นแรงดึงดูดจากชาติที่แล้วเขาได้เคยครอบครองของสิ่งนั้นหรือไม่ ชาตินี้จึงอยากครอบครองอีก ไร้สาระมาก กราบขอพระคุณพระอาจารย์

ตอบ : อันนี้ถามหรือด่าเนี่ย อันนี้ถามหรือด่ามา

อันนี้มันเป็นสิ่งที่ว่าอำนาจวาสนา คำว่า “อำนาจวาสนา” มันพูดได้หลายแนวทางไง นี่เป็นคำถามนะ คำถามบอกว่า อำนาจวาสนาบารมีมันมีอยู่จริงหรือ แล้วสิ่งที่มีมันมีอยู่จริงหรือ ที่เขากระทำมันเป็นอำนาจวาสนาบารมีจริงหรือ

อันนี้อำนาจวาสนาบารมีมันเป็นชื่อไฉน คนทำดีทำชั่ว ถ้าคนทำชั่วมันก็อำนาจวาสนาทางชั่ว ถ้าคนทำความดีก็อำนาจวาสนาทางดีไง เทวทัตกับพระพุทธเจ้า เทวทัต ดูสิ เทวทัตทำอะไรมา เทวทัตแต่ละภพแต่ละชาติกับองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเป็นคู่เวรคู่กรรมกันมาตลอด เห็นไหม พระพุทธเจ้าทำคุณงามความดีมาตลอดๆ เทวทัตก็จองเวรจองกรรมมาตลอดๆ

อำนาจวาสนาก็อำนาจวาสนา ถึงสุดท้ายแล้วองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าตรัสรู้ เป็นองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า เทวทัตลงนรกอเวจีไปแล้ว แต่เวลาสร้างคู่กันมา คู่เวรคู่กรรม มันมีคู่เวรคู่กรรมกันมา มันถึงได้มีการบาดหมางกันมา แต่มันก็สร้างกันมาด้วยกันทั้งคู่ มันก็สร้างมาด้วยกันทั้งคู่ นะ องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าก็สร้างกันมาเป็นพระโพธิสัตว์ วาสนาก็เป็นองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า เทวทัตก็สร้างเวรสร้างกรรมมา ตามเป็นคู่เวรคู่กรรมมาตลอด สุดท้ายเทวทัตกลับลงนรกอเวจีไป

นี่ไง เป็นอำนาจวาสนาบารมีหรือไม่ อำนาจวาสนาบารมีหรือไม่ ผู้ถามมันกดดันตัวเอง ใจ ผู้ถามบอกว่า สิ่งที่ว่าเขามาแย่งชิงเอาไป เขามาทำให้เราเจ็บช้ำน้ำใจ มันเป็นอำนาจวาสนาจริงหรือ

ถ้าเป็นอำนาจวาสนาจริง เขาจะมาทำให้เราเจ็บช้ำน้ำใจอยู่หรือ เขาก็ต้องทำคุณงามความดี ถ้าเขามีอำนาจวาสนาบารมี อำนาจวาสนาบารมีของคนมันสร้างแต่คุณงามความดีใส่ใหม่ แต่ไฉนมันแบบว่าเขาแย่งชิงของเราไป เขามาทำให้เราเจ็บช้ำน้ำใจอย่างนี้ มันเป็นอำนาจวาสนาบารมีอยู่หรือ

แล้วมันก็กลับจะมาย้อนถามศาสนานะ ถามบัญญัติธรรมะขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าว่ามันจริงหรือ ถ้าเป็นอำนาจวาสนาบารมี เขาก็ต้องมาส่งเสริมเราสิ เขาต้องทำคุณงามความดีเพื่อเราสิ แต่ทำไมเขามาแย่งชิงสมบัติของเราไป ถ้าแย่งชิงสมบัติของเราไป มันจะเป็นอำนาจวาสนาบารมีหรือ มันก็เป็นบาปเป็นเวรเป็นกรรมสิ ไฉนนั้นก็บาปเป็นกรรม

กรณีอย่างนี้ เวลาตำนานนะ ตำนานในภาคอีสาน มันจะมีตำนานพื้นบ้าน เรื่องตำนานพื้นบ้านต่างๆ มันมีเยอะแยะไปหมด ทีนี้คำว่า “มีเยอะแยะไปหมด” มันก็เป็นคติสอนใจทั้งนั้นนะ มันก็เป็นคติสอนใจ ถ้าเป็นคติสอนใจ ทีนี้กรรมเป็นอจินไตยๆ คำว่า “เป็นอจินไตย” มันซับซ้อนๆ มามหาศาลเลย

ทีนี้ซับซ้อนมามหาศาล เราจะตัดสินใจทางวิทยาศาสตร์ไง หนึ่งบวกหนึ่งเป็นสอง สองบวกสองเป็นสี่ใช่ไหม เราจะเป็นคนคิดศาสตร์เลย ต้องเป็นอย่างนี้ๆ แล้วก็คิดกันไง เราก็ลงทุนเลย ทำบุญ ๑ บาท ภาวนา ๕๐ สตางค์ จดไว้เลยนะ มันจะให้ออกมาเป็น ๑ บาท ๕๐ สตางค์

แต่ถ้าเป็นความจริงๆ ความจริง คุณสิ คนชิปปาปัญญาเขาสร้างของเขา เขาทำของเขา เขาลงทุนแค่ ๑ สตางค์ เขาได้เป็นล้านเป็นแสน เขาได้เป็นล้าน สิบบัญชี ล้าน เขาได้มหาศาลเลย เวลาเขาทำ ชิปปาปัญญา มันทำมันเป็นไปได้ อันนั้นมันเป็นไปได้ นี่พูดถึงในทางธรรมนะ แต่เวลาในทางโลก ทางโลกเป็นคนคิดศาสตร์ ทำดีต้องได้ดี แล้วทำดีจะเป็นอย่างนั้น แต่ว่าต้นทุนมันมา มันแตกต่างกัน ทุนทุนมา มันแตกต่างกัน

ที่นี้คำว่า “อำนาจวาสนาบารมีมันมีอยู่จริงหรือ”

ถ้ามันไม่มีอยู่จริง ธรรมชาติขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าสอนทำไม สอนทำไม สอนให้พวกเราทำคุณงามความดีกัน แล้วทำคุณงามความดี ความดีจะตอบสนองเรา ถ้าคุณงามความดีตอบสนองเรา

ที่นี้ผู้ถาม ผู้ถามว่าตัวเองเป็นผู้โดนกระทำ โดนกระทำ เราก็ทำความดีของเราแล้ว แล้วอำนาจวาสนาบารมีจะมีอยู่จริงหรือ

ถ้ามีอยู่จริงหรือ สิ่งที่ทำมานี้มันเป็นเรื่องที่เราใส่สาระ มันเป็นเรื่องที่เราใส่สาระ ถ้าเรื่องที่เราใส่สาระ คนหัวใจที่ไม่เป็นสาระ ถ้าเรื่องที่เราใส่สาระมันจะมีสาระมาก ถ้ามีสาระ มันถึงต้องย้อนกลับมา ต้องย้อนกลับมาคำถามว่า คำถามคำปรารภสิ่งที่ว่า “ในปัจจุบันนี้มีผู้ที่ชวนชวามุมนะจนได้ยศถาบรรดาศักดิ์ กลายเป็นผู้ที่มีอำนาจวาสนาบารมี สร้างความภาคภูมิใจให้กับบิดามารดา”

สร้างความภาคภูมิใจให้กับบิดามารดา สร้างความผูกพันไว้ให้กับสังคม สร้างความผูกพันใจ ญาติ เวลาวิกฤติเกิดภัยแล้ง เกิดภัยแล้ง เขารวมตัวกัน แล้วมีผู้นำคนหนึ่งเขาพยายามหาแหล่งน้ำ ถ้าเขาหาแหล่งน้ำจนแหล่งน้ำเข้าไปอยู่ในชุมชนนั้นได้ เขาไปแก้วิกฤติภัยแล้งในชุมชนนั้นได้ อันนี้เขามีบารมีไหม เขามีอำนาจวาสนาไหม นี่ไง เวลาถ้าเขาทำประโยชน์ของเขา อย่างนั้นมันก็เป็นประโยชน์ของเขาอย่างนั้นใช่ไหม

ถ้าเขาสร้างอำนาจวาสนาบารมีเพื่อให้บิดามารดาภูมิใจ ให้ชาติตระกูลของตนภูมิใจ ความภูมิใจนั้น ก็โลกคิดกันอย่างนั้นไง มันถึงเป็นปัญหาของเด็กน้อยเนาะ เรียนหมอนเนาะ โอ๊ย! มันปวดหัวเลย มันจะเรียนทันไหม มันต้องเรียนหมอน ก็เป็นความคาดหวังของพ่อแม่ไง

นี่ไง เขาบอกว่า ทำให้พ่อแม่ภาคภูมิใจ ถ้าพ่อแม่ภาคภูมิใจ ความปรารถนาของพ่อแม่ก็ กดดันลูก พอกดดันลูก ลูกก็ต้องทำเพื่อพ่อแม่ เพื่อความสำเร็จของพ่อแม่ แต่ความเป็นจริงมันก็ ทำเพื่อพ่อแม่อยู่แล้ว แต่ถ้าพ่อแม่ไม่กดดันล่ะ เด็กมันอยากเป็นของตัวเอง เด็กมันมีไอคิวของมัน มันเรียนหมอนโดยเรื่องเล็กน้อย เพราะมันมีปัญญาของมัน ใ้ฉันนี่มันก็เป็นวาสนาของเขา เพราะเขาไม่มีความกดดัน ชีวิตของเขาพร้อมเย็นเป็นสุขใจ ชีวิตของเขาไม่ต้องมีใครมาบงการชีวิตของเขาไป

จะบอกว่า กรรมจำแนกสัตว์ให้เกิดต่างๆ กัน การที่เรียนว่าตายเกิดในวัฏฏะ การเรียนว่าตายเกิดในวัฏฏะ อภิสัตตบุตร บุตรที่ดีกว่าพ่อกว่าแม่ บุตรที่เกิดมาทำลายพ่อแม่ มีรอยแปด เวลาเวรกรรมอย่างนั้นมันเป็นเวรกรรมอย่างนั้นนะ ฉะนั้น พ่อเวรกรรมอย่างนั้น นี่พูดถึงอำนาจวาสนา

“ให้ชื่นชม พ่อแม่ชื่นชม พ่อแม่ว่าเป็นผู้ที่ฉลาดหลักแหลม เป็นผู้ที่ขีดหน้าชูตาวงศ์ตระกูล ผู้รู้ทั้งหลายต่างกล่าวว่า เป็นบุญบารมีที่เขาทำมาแต่ชาติปางก่อนของเขา ไม่ใช่ของเรา อย่าไปคิดอีกฉฉาให้เกิดกิเลส ทั้งๆ ที่การกระทำแย่งชิงไปจากเราโดยที่ไม่คำนึงถึงความผูกพันทางสายเลือด”

การแย่งชิง คำว่า “แย่งชิง” นะ มันเหมือนในบ้านเรา ในบ้านเรา ในธุรกิจตอนนี้ ทางธุรกิจเขาบอกว่า ถ้าพ่อแม่สร้างรากฐานความมั่นคงของธุรกิจได้ จะอยู่ได้อย่างมาก ๓ชั่วอายุคน แล้วมันก็จะเสื่อมไป นี่พูดถึงว่าธุรกิจในครอบครัว แต่ตอนนี้เขาเป็นมืออาชีพ เขาจะจ้างมืออาชีพเข้ามาบริหาร เขาทำของเขาไป แล้วธุรกิจ ลูกศิษย์ของเรา เขาก็บอก “หลวงพ่อ ธุรกิจเดี๋ยวนี้ นะ มันอยู่แค่วันต่อวันนะ พุ่งนี่นะ รุ่งเข้าขึ้นมา ธุรกิจเราอาจจะสูญหายไปเลยก็ได้” นี่พูดถึงว่าในมุมมองของผู้ที่บริหาร

นี่ก็เหมือนกัน บอกว่า เราก็ดูแลของเราอยู่เนี่ย เขามาแย่งชิงของเราไป ว่าเป็นอำนาจวาสนาชาติปางก่อน

มันเป็นความคิด ใช้นี่มันเป็นทฤษฎีเป็นความเห็นของคนคนเดียวไง ถ้าพูดถึงเรา ถ้าเขาแย่งชิงจากเราไป เราเป็นผู้ที่จัดการอยู่ ถ้าเขาแย่งชิงของเราไป เขาแย่งชิงของเราไป ถ้าเขาทำได้ดี เขาจะพัฒนาขึ้นในมุมมองของเขา ในมุมมองของเขา เขาบอกว่าในการบริหารจัดการมันควรจะบริหารจัดการได้ดีกว่านี้ แล้วถ้าเขาเอาสิ่งนั้นไปบริหารจัดการ มันจะดีขึ้นหรือมันจะเลวลงล่ะ แต่เราก็บอกว่าต้องอยู่กับเราๆ

มันก็เป็นมุมมองนะ มันก็เป็นมุมมอง แต่ว่าเวลาพูด ที่เราพูดนี้เพราะเขาพูดถึงว่ามันเป็นอำนาจวาสนาบารมีจากชาติปางก่อนจริงหรือ

ใช้คำพูดคำนี้ ใช้คำพูดคำนี้ที่เราจะพูดอยู่เนี่ย มันมีอยู่จริงหรือ มันมีชาติที่แล้วอยู่จริงหรือ มันเป็นอำนาจวาสนามาแต่ชาติที่แล้วจริงหรือ แล้วมันมีผลกับชาตินี้จริงหรือ แล้วมันจะมีผลชาติต่อไปจริงหรือ

ถ้ามันจริงไม่จริง จริงไม่จริงมันก็อยู่ตรงนี้แหละ อยู่ที่ว่าถ้าคนที่ภาวนาไปแล้วมันจะรู้จะเห็นของมัน จะรู้เห็นของมัน

กรณีอย่างนี้กรรมเก่ากรรมใหม่ทั้งนั้นนะ ในสมัยพุทธกาลที่พระไปภาวนาจะมีปัญหาไปถามพระพุทธเจ้าเยอะแยะไปหมด ที่นี้เวลาไปถามองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าจะบอกเลย เมื่อชาตินั้นๆ เขาได้มีกรรมต่อกันอย่างนั้น ผลชาติที่แล้วมันก็ให้ผลอย่างนั้น เวลาผลต่อมาชาตินี้มันจะให้ผลอย่างนี้ นี่ก็ให้ผลมาต่อเนื่องมาจนเป็นปัจจุบันนี้

แล้วปัจจุบันนี้ แต่ส่วนใหญ่แล้วที่องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าพยากรณ์ พยากรณ์ พระผู้สำเร็จเป็นพระอรหันต์ไ้ มาถึงชาติปัจจุบันนี้มันถึงสิ้นสุดไปอย่างนี้ สิ้นสุดไปอย่างนี้ ถ้า สิ้นสุดไปอย่างนี้มัน มันก็แล้วไปต่อกันนะ มันไม่มีผลผูกพันกันไปไง ถ้ามีผลผูกพันต่อกันไป พระพุทธเจ้าไม่ค่อยจะพยากรณ์ เพราะพยากรณ์ไปแล้วถ้ามันไปสร้างให้อีกคนหนึ่ง มันจะหนัก ขึ้นไปเรื่อยๆ ใจ

นี่ก็เหมือนกัน เขาบอกว่า สิ่งที่เขาทำ พ่อแม่เชิดชู คนรอบข้างว่าเป็นสมบัติของเขา

พูดถึงเรานะ นี่พูดถึงตามความเป็นจริง ถ้าพูดถึงว่าเขามาแย่งชิงเราไป เขามาแย่งชิงเรา ไป เขาแย่งชิงไปได้อย่างไรละ ถ้าเขาแย่งชิงไปมันก็ไม่เป็นความยุติธรรมนะสิ มันต้องมีความ ยุติธรรมสิ พ่อแม่ที่เป็นธรรมเขาต้องมีความยุติธรรม ถ้ายุติธรรม ถ้ามันแย่งชิง แย่งชิงอย่างไร เว้นไว้แต่เขามาตกลงกันเปลี่ยนมือ ถ้าเปลี่ยนมือให้คนอื่นเขาบริหาร ใ้ฉันเรารู้ว่าเป็นอีกเรื่องหนึ่ง นะ

ฉะนั้น แล้วว่าคนอื่นเขาเชิดชูๆ

เชิดชูนี้มันก็เป็นเรื่องของเขา เราจะบอกว่ะ ดูสิ ดูกระแสสังคม กระแสสังคม ฝ่ายหนึ่ง กลุ่มชนหนึ่งมองว่าเขาเป็นคนไม่ดี แต่อีกกลุ่มชนหนึ่งเขาก็ดูว่าเขาเป็นคนดี ถ้าเขาเป็นคนดี เพราะอะไร เพราะเขาหาผลประโยชน์ให้กับชุมชนนั้น เขาทำเพื่อประโยชน์กับชุมชนนั้น แต่ ชุมชนอื่นเขาเห็นว่าเป็นคนไม่ดี นี่ไง กรรมที่มันแตกต่างกันไปมาก เราจะบอกให้มันเสมอภาคๆ

คนเราความรู้สึกลึกซึ้งก็คิดมันแตกต่างกัน วุฒิภาวะของคนแตกต่างกัน ความเห็นแก่ตัว หยาบมากน้อยแตกต่างกัน ความเห็นแก่ตัว อย่างเรานี้เราเป็นคนได้รับบริจาค ถ้าเราไม่เห็นแก่ ตัว ของนั้นไม่รับๆ ให้คนอื่น แบ่งปันให้คนอื่นๆ นี่ไง ถ้ามันไม่เห็นแก่ตัว แต่ถ้ามันเห็นแก่ตัว เท่าไรมันก็ว่าหมดนะ ทั่วๆไปไม่พอ มันจะเอาให้มากกว่านี้อีกต่างหาก มันอยู่ที่ว่าคนมันเห็นแก่ ตัวหรือไม่เห็นแก่ตัว ถ้าเห็นแก่ตัว มุมมองมันก็แตกต่างกัน นี่เราพูดถึงมุมมองนะ

มุมมองส่วนมุมมอง แต่ใ้เรื่องชาติปางก่อนส่วนชาติปางก่อน ชาติปางก่อน สิ่งที่ว่าเขา มีอำนาจวาสนาบารมีมา

คำว่า “อำนาจวาสนาบารมี” องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเป็นผู้บัญญัติ แล้วองค์ สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าทำมาเป็นพระโพธิสัตว์ก่อน พอเป็นพระโพธิสัตว์แล้ว เวลาสำเร็จ แล้วเป็นพระอรหันต์ เป็นศาสดา มีแต่คนชื่นชม เพราะองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเป็น ศาสดา องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเป็นพระพุทธเจ้า เป็นพระพุทธเจ้า คนถึงทำบุญกุศล กับองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า

องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ไซ้ ในปัจจุบันนี้เพราะคนมีศรัทธามีความเชื่อถึงได้มาทำ แต่องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าบอกว่า ความจริงแล้วเป็นสมบัติของท่าน ท่านทำของท่านมา ท่านได้เสียสละชีวิตมา เป็นถึง สละชีวิตเพื่อให้ฝูงลิงพ้นจากการล่าของนายพราน เป็นกวางนะ พรานเขาล่ากวาง ท่านวิ่งเข้าไปให้ยิง แล้วให้ฝูงกวางหนีเอาตัวรอด ท่านทำของท่านมาเยอะแยะเลย พระพุทธเจ้าทำมาทั้งนั้นนะ

นี่พูดถึงเขาทำของเขา มา ทำของเขา มา มันถึงว่าถึงเวลาแล้วมีคนไปเชื่อถือศรัทธา มีคนไปทำบุญกุศลมหาศาล นี่ไง อำนาจวาสนามันมีอยู่จริงหรือเปล่านั้น แล้วมันเป็นชาติที่แล้วๆ เขาทำของเขา มาคือโอกาส อย่างเรามีวาสนามากเลย ชาติที่แล้วเราทำมามหาศาลเลย ชาตินี้เราเกิดมาเราอนอญ เราจะทำอะไรให้วาสนามาถึงเรา ไม่มีหรอก

มันมีอย่างนี้ไง มันมีกรรมเก่ากรรมใหม่ไง กรรมเก่าคือเจตนา คือสิ่งที่เราเคยมีของเรา มา เราทำมาเป็นเจตนา เป็นความรู้ลึกลับนึกคิด คือว่าเป็นนิสัย แล้วพอมาชาติปัจจุบันนี้เราก็เป็นคนที่ยุ่งวอด เป็นคนที่แข็งแรง เป็นคนที่ชวนชววย ใ้วาสนานั่นมันก็มาส่ง

วาสนามันมีนะ คนมีวาสนา เห็นไหม ในทางการกีฬาเขาบอกว่ามีพรสวรรค์ มีพรสวรรค์มาแล้วมันไม่ฝึกซ้อมเลย มีพรสวรรค์มาแล้วมันก็บอกว่ามันมีพรสวรรค์ แต่มันไม่ฝึกเลยนะ ในทางกีฬาเนะ มันมีเบ็คแฮมคนหนึ่ง กับตอนนี้โรนัลโด โค้ชของเขา มาพูดให้สัมภาษณ์ประจำ เขาฝึกซ้อมกันเสร็จ เขากลับหมด มีไอ้ ๒ คนนี้มันยังเตะแล้วเตะอีก เตะแล้วเตะอีก มันฝึกของมันทั้งวันทั้งคืนนะ มันฝึกของมัน มันฝึกพิเศษ ฝึกต่างหาก

เขาฝึกในคอร์สที่เขาฝึกกัน เสร็จแล้วนักกีฬาเขาจะกลับ มีไอ้ ๒ คนนี้มันจะฝึกเตะฟรีคิกเตะจนมันชำนาญมาก นี่ไง มันมาจากไหนละ ก็มันมาจากมันพยายามฝึกฝนของมัน แล้วพอมันฝึกฝนของมันแล้วมันก็เป็นนักกีฬาที่มีราคาแพงที่สุดนะ ได้รองเท้าทองคำ มันเกิดมาจากอะไรละ เกิดมาจากการฝึกฝนของเขา เกิดมาจากความวิริยะอุตสาหะของเขา เขาพยายามทำของเขา เขาก็มีชื่อเสียงระดับโลกเลย มันเกิดมาจากพรแสวงไง เขามีพรสวรรค์อยู่แล้ว แต่เขาต้องฝึกฝนของเขา

ไฉนี้ก็เหมือนกัน อำนาจวาสนามันเป็นส่วนหนึ่ง อำนาจวาสนามันเป็นส่วนที่ทำให้เรามีโอกาส แต่จริงๆ แล้วถ้ามีอำนาจวาสนา ก็คนมีอำนาจวาสนาเยอะแยะ คนทำบุญมามหาศาลเลย แต่มาในชาติปัจจุบันแล้วก็เข้าซามเย็นซาม ชีวิตฉันก็ของฉัน ฉันก็มีวาสนาของฉัน มันก็อยู่แค่นั้นนะ แต่ถ้าเขามีวาสนามาแล้วเขาชวนชววยของเขา เขาทำของเขา เพราะวาสนานั้นมันส่งเสริม เขาทำของเขา มันก็ได้ไง

คำว่า “อำนาจวาสนา” นี้กรรมเก่า องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าสอนถึงปัจจุบันกรรม สอนถึงปัจจุบันนี้ ไฉ้กรรมเก่ามันตัวเสริม ถ้ามันตัวเสริม คือมันเหมือนอดีต เราไม่ได้ใช้

ประโยชน์ มันก็อยู่แค่นั้นนะ ถ้าเราใช้ประโยชน์ มันจะกระตุ้นให้การกระทำของเราเพิ่มพูนขึ้น แต่ ถ้าเราไม่ทำ มันก็แค่นั้นนะ

คนมีพรสวรรค์เยอะแยะไป คูสิ ไม่ใช่ร้องเสียงดี ๆ เต็มไปหมดเลย คนเสียงดีไม่ได้เป็น ร้อง กู๊! ค่อนประเทศนะ เพราะเขาไม่มีโอกาส นี่คือวาสนาไง แต่เขาไม่ได้เสริมต่อใน ปัจจุบันนี้ไง แต่เขามีวาสนาของเขา แล้วปัจจุบันนี้เขามีโอกาสของเขา แล้วเขาเสริมของเขา ใ้อโฮ! เขาเป็นร้องมีชื่อเสียงเลย นี่พูดถึงอำนาจวาสนาบาร์มีไง

ฉะนั้น อำนาจวาสนาบาร์มีอย่างหนึ่ง ที่นี่อำนาจวาสนาบาร์มีอย่างหนึ่ง แล้วประชาชน ถ้าคนที่เป็นธรรมนะ เขามีอำนาจวาสนาบาร์มีแล้วเขาจะอ่อนน้อมถ่อมตน ถ้าคนมีอำนาจ วาสนาบาร์มีแล้วอหังการนี่อยู่ได้ไม่นานหรอก เต็มมันก็เสื่อม เพราะคนเขาก็เบื่อหน่ายไปเอง

แต่คนที่มีอำนาจวาสนานี้มันอยู่ในหัวใจนะ แล้วรู้จักอ่อนน้อมถ่อมตน การอ่อนน้อม ถ่อมตนมันเป็นกิริยาที่น่ารัก มันเป็นกิริยาที่สังคมเขาเชิดชู แล้วเรามีปัญญา คนมีปัญญาเขาไม่ ค่อยระรานใครนะ คนมีปัญญาเขาจะเก็บไว้ ถ้ามีเหตุการณ์ขึ้นมา เขาจะใช้ปัญญาของเขา แล้ว ขณะใช้ปัญญา เขาเรียกว่าวิฤติสร้างโอกาสไง ถ้ามีวิฤติให้เขาได้ใช้ปัญญา มีวิฤติให้เขาได้ แสดงออก เขาได้แสดงออกนั้น คนนั้นมีปัญญา สังคมจะยอมรับคนอย่างนั้น

ไม่ใช่ว่ามีปัญญาก็เหมือนขวานเล่มหนึ่ง ถากเขาไปทั่ว เยาะเย้ยถากถางเขาไปทั่วบ้าน ทั่วเมือง เขามีวิฤติเขายังไม่ขอพึ่งตัวเอง เพราะเขาไม่ต้องการเข้าไปหาคนอย่างนั้น นี่พูดถึงว่า คนรู้จักคิดนะ

“ผู้คนที่ไปยกย่องสรรเสริญชื่นชมว่าเขาดีงาม เก่งกล้าสามารถ เป็นคนที่นายกยกย่อง สมควรได้รับทรัพย์สินสมบัติที่เขากระทำชั่วอย่างแบายลนั้น”

ถ้าเขาทำชั่วอย่างแบายลนั้น มันก็เป็นบาปของเขา การทำนะ การกระทำ กรรม คือการกระทำ ทำดีทำชั่ว ถ้าเขาทำชั่ว มันก็ได้ผลของความชั่ว ถ้าเขาทำดี เขาก็ต้องได้ผลของ กรรมดี

คน พระพุทธเจ้าบัญญัติไว้เด็ดขาด เด็ดขาด ทำดีได้ดี ทำชั่วได้ชั่ว ใครทำความชั่วต้อง ได้ผลของความชั่วนั้น ใครทำความดีต้องได้ผลของความดีนั้น

ฉะนั้นบอกว่า “สิ่งที่เขากระทำมา ผลของการทำชั่วของเขาด้วยความแบายล เขาถึงได้ อำนาจวาสนาบาร์มีอย่างนั้น เขาถึงได้สิ่งที่สังคมเชิดชูนั้น”

ที่นี้สังคมเชิดชูนั้น ถ้าคนที่เขารู้ คนที่เขาอยู่ด้วยกัน เห็นไหม ธรรมะของ องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้านะ ศีล เราจะรู้ได้เลยว่าเรามีศีล ๕ ศีล ๘ ศีล ๑๐ ต่อเมื่อเรา

อยู่ด้วยกัน ถ้าศีล ๘ ตอนนี่เองไม่ต้องกินข้าวเย็น ถ้าเอ็งกินข้าวเย็น เอ็งก็ไม่ใช่ศีล ๘ เออ! ศีลจะ
รู้ได้ต่อเมื่ออยู่ด้วยกันนะ นี่ไง แล้วธรรมะจะรู้ได้ รู้ได้ต่อเมื่อแสดงธรรม ธรรมะจะรู้ได้ต่อเมื่อมี
วิกฤติ เราจะมีปัญญาเอาตัวรอดได้หรือไม่ ฉะนั้น ถ้ามันเป็นความดี มันก็เป็นความดี ถ้าเป็น
ความชั่ว มันก็เป็นความชั่ว

ที่นี้กุศลทำให้เกิดอกุศล กุศลไ้ คนทำดีมา แต่อยากดังอยากใหญ่ ทำให้เกิดอกุศล ใน
วงการพระมีมากเลย เวลาอยากได้ยศถาบรรดาศักดิ์ เหยียบหัวกันขึ้นไป

เหยียบหัวได้อย่างไร สมเด็จพระญาณฯ สมเด็จพระสังฆราชท่านจะได้เป็นสังฆราชตั้งแต่
ครั้งแรก ในหลวงจะตั้ง ท่านบอกว่าท่านไม่ยอมรับตำแหน่ง ท่านจะให้สมเด็จพระวัดราชบพิธเป็น
ก่อน เพราะสมเด็จพระวัดราชบพิธเป็นอาจารย์ของท่าน สมเด็จพระวัดราชบพิธเป็นอาจารย์สอนบาลี
สมเด็จพระญาณฯ นะ

แล้วถึงคราวหนึ่ง สมเด็จพระญาณฯ จะได้รับการเสนอชื่อเป็นสมเด็จพระสังฆราช นี่เราฟังวง
ในเขาคุยกันนะ เขาบอกว่าสมเด็จพระญาณฯ บอกกับทางในวังบอกว่าท่านไม่ขอรับตำแหน่ง ถ้า
ท่านขอรับตำแหน่ง ท่านทำใจไม่ได้ ท่านทำใจไม่ได้เพราะว่าอาจารย์ของท่าน สมเด็จพระวัดราช
บพิธ อาจารย์ของท่าน ท่านจะมีศที่ใหญ่มากกว่าอาจารย์ของท่าน ท่านทำใจไม่ได้ ทางราชวังก็
เลยต้องตั้งสมเด็จพระวัดราชบพิธเป็นสังฆราชไป แล้วสุดท้ายก็มาตั้งสมเด็จพระญาณฯ เป็นองค์ต่อมา
ไป

ถ้าเป็นธรรมๆ เขาไม่เหยียบย่ำกันขึ้นไป ถ้าเป็นคุณงามความดีๆ มันก็เป็นความดีอย่างนี้
เพราะเขาทำคุณงามความดีกันอย่างนี้ เขาจะได้ยศถาบรรดาศักดิ์ เขาจับไม่ได้ว่าเขาจะมี
อำนาจปกครองอาจารย์ของเขา เขาทำใจไม่ได้ สมเด็จพระญาณฯ ท่านรับอันนี้ไม่ได้ ก็เลยต้องตั้ง
องค์นั้นขึ้นไป

นี่พูดถึงเขาบอกว่า “ผู้คนเขายกย่องสรรเสริญ ชื่นชมความดีงาม เก่งกล้าสามารถ เป็น
คนดีที่น่ายกย่อง สมควรที่ได้รับทรัพย์สมบัตินั้นที่เขากระทำชั่วอย่างแบายบดแล้ว” นี่พูดถึงคน
ถามไป

ถ้าเขาทำความชั่ว มันก็เป็นความชั่วของเขา ทำชั่วมันต้องให้กรรมชั่ว กรรมดีต้องให้
กรรมดี ถ้าพูดอย่างนี้มันก็เป็นมุมมองของผู้ถามหรือเปล่า แล้วถ้าพูดถึงสังคมที่เขายกย่อง
สรรเสริญ สังคมทั้งสังคมมันไม่มีคนฉลาดเลยหรือ คนที่เขาสรรเสริญเขาจะไม่มีคนฉลาดเลย
หรือ

อย่างเรา เห็นไหม ในทางการเมืองเขาบอกว่าอย่ายกมือไหว้คนชั่วนะ คนคอร์รัปชัน
อย่ายกมือไหว้มัน เห็นยกมือกันแป้เลย เขาบอกนะ อย่ายกมือไหว้ อย่ารับไหว้ไอ้พวกคอร์รัป

ชั้นนะ อายากมือไหว้มัน เห็นมันมาละยกมือกันเป็นแถวเลย ไม่มีใครไม่ยกมือเลย เขาบอกว่า อายากมือไหว้คนชั่ว ใ้พวกคอรั้ปชั่น อย่าไปรับไหว้มัน มันเดินผ่านมา แหม! ยกมือกันแบ่หมดเลย นี่ไง ก็รู้ๆ อยู่ว่ามันคอรั้ปชั่น ทำไมยกมือไหว้มันละ ก็กลัวอำนาจเขา โลกมันเป็นอย่างนี้ อยู่กับโลก

แต่ถ้าคนที่มีคุณธรรมเขาไม่สนใจ ถ้าคนมีคุณธรรม ครูบาอาจารย์ของเราจะอยู่ป่าอยู่เขา อยู่ผู้เดียว อยู่ผู้เดียวที่ไหน เอาความจริงอย่างเดียว ปฏิบัตินี้เอาความจริงอย่างเดียว ถ้าจริงมันต้องปฏิบัติอย่างนี้

แต่ถ้ามันไม่จริง เราจะบอกว่า ทำดีได้ดี ทำชั่วได้ชั่ว อำนาจวาสนาบารมีของคนมันเป็นสิ่งที่ดีงาม คนเราต้องอาศัยความดีงามเป็นทางเดิน ไม่อาศัยความชั่วเป็นทางเดิน แต่ถ้าอาศัยความดีงามเป็นทางเดิน แต่ในเมื่อเรามีปัญหาในครอบครัวหรือในบริษัทอะไรของเรา มันเป็นเรื่องกรรมของสัตว์

บัณฑิต เวลาทุกข์ของบัณฑิตคืออยู่กับคนพาล คนพาลหน้าด้านนี้บัณฑิตกลัวที่สุด ความทุกข์ มันเป็นความทุกข์ อยู่ใกล้คนพาลเป็นความทุกข์อย่างยิ่ง อยู่ใกล้คนพาล ไม่อยากอยู่ใกล้คนพาล อยากอยู่ห่างๆ นี่ไง นี่พูดถึงในสายตาของเราไป

ในสายตาของเขา เขาพูดอย่างนี้ ทีนี้คำถาม “การทำชั่วเพื่อให้ได้ยศถาบรรดาศักดิ์นั้น รวมถึงทรัพย์สินต่างๆ มาเป็นของตน เป็นของที่เกิดจากบุญบารมีที่เขาทำมาแต่ชาติปางก่อนจริงหรือ”

บารมีแต่ชาติปางก่อน คนเรา กุศลทำให้เกิดอกุศล อกุศล คนเราคิดชั่ว เห็นไหม ดุสิต เทวทัตจ้างพวกนายแม่ธนุไปฆ่าองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า เวลาไปถึง จ้างไปฆ่าองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้านะ เทวทัตนะ ไปถึง องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเทศน์ บวชหมดเลย

เขาตั้งใจไปฆ่าพระพุทธเจ้า พระพุทธเจ้าเทศน์ว่าการจนเขาวางคันธนู แล้วเขาขอบวช พอขอบวชเสร็จแล้วเทศน์สอนจนเขาได้เป็นพระอรหันต์นะ นี่ไง อกุศลทำให้เกิดกุศลไง อกุศลเราจะไปฆ่าเขา แต่ไปฆ่าเขา ไปเจอคุณงามความดี ไปเจอธรรมะของท่านนะ วางเลยนะ มันได้สำนึก สำนึกเสร็จแล้วนะ ขอบวช ขอบวชเสร็จแล้วท่านเทศน์ว่าการจนได้เป็นพระอรหันต์นะ นี่ อกุศลทำให้เกิดกุศลสิ่งนั้นนะ

ใ้หนีเหมือนกัน กุศลทำให้เกิดอกุศล จะไปวัดไปทำบุญ พอไปทำบุญ ไปถึง “ไ้! ไม่น่าทำเลย วัดนี้ไม่ดี นู่นก็ไม่ดี” กุศลนะ ใจจะไปดี แต่ไปจับผิด ถ้าไปจับผิดนะ พอการจับผิดสายตาของเราไป

เวลาหลวงตาท่านพูดถึง เวลาหลวงปู่มัน เวลาหลวงตาท่านเทศนาว่า การ เวลาท่านออก อย่างนั้นเขาเรียกธรรมออก เวลาธรรมมันออกนะ ทางเดินของธรรมออกมาทางขั้นที่ ๕ ออกมา ทางรูป เวทนา สัญญา สังขาร วิญญาณ ออกมาทางนั้นนะ มันออกมา เพราะอะไร เพราะว่ามัน แสดงธรรมออกมา ที่นี้แสดงออกมา มันออกมา ถ้าธรรมที่มันเข้มข้น เข้มข้นก็เสียงดังฟังชัด

“โอ้เราเข้าไปนะ “โอ้โฮ! เฮ้ย! อารมณ์อย่างนี้ก็มีนะ โอ้โกรธบ้าง อย่างนี้ก็มี ทำไมคุณ ต้องมาฟังอย่างนี้ด้วยวะ”

ทั้งๆ ที่มาเป็นกุศลนะ ตั้งใจมานะ แต่ฟังธรรมไม่เป็น ไม่รู้จักธรรมะเป็นอย่างไร พอมา เจอเสียงดังๆ เข้า “โอ้! เฮ้ย! โอ้มันโหดเสียด้านๆ เลยนี่หว่า เฮ้ย! โอ้มันโกรธเว้ย”

กุศลแท้ๆ เลย เราจะบอกว่า วุฒิภาวะของคนนี่นะ ถ้ามันไม่ถึง มันฟังไม่รู้ มันฟังไม่ เข้าใจหรอก แต่ถ้าเวลาคนมันถึงนะ เวลาหลวงตานะ เวลาท่านอยู่กับหลวงปู่มัน ท่านบอกว่า ถ้าใครไปถามปัญหาหรือมีปัญหาขึ้นมา หลวงปู่มันเริ่มเสียงดังขึ้นมา ท่านบอกเลย ฟังร้องๆ พอ ฟังร้องเดียวฝนมันจะตก พอฟังร้องขึ้นมา เมฆหมอก ฟังร้อง เสียงดังฟังชัดนะ โอ้โฮ! ทุกคนจะ เข้าไปหาเลย เข้าไปหาเพราะจะไปฟังธรรมอันนั้น

นี่พูดถึงว่า ถ้าวุฒิภาวะของเรามันไม่ถึง เราเข้าใจเรื่องอย่างนี้ไม่ได้ ถ้าเข้าใจเรื่องนี้ไม่ได้ บ๊ีบ มันเป็นกุศลนะ ตั้งใจ ตั้งใจ ทุกข์ร้อนมาก อยากหาคุณงามความดี อยากจะประพฤติปฏิบัติ ธรรม พอไปแล้ว พอไปเจอออกด้อนนอเลาะอย่างนั้นนะชอบ โอ้ปลิ้นกระเป๋ามาอย่างนั้นนะ ชอบ โอ้ปลิ้นกระเป๋าอย่างนี้ เออ! “ทำบุญเยอะๆ จะได้บุญเยอะๆ” โอ้ย! ชอบ เปิดกระเป๋าเลยนะ มีเท่าไร อย่างนั้นชอบ

พอไปเจอครูบาอาจารย์ที่เป็นธรรมท่านชัดเบ๊ยยงๆ เบ๊ยยงๆ นั่นคืออะไรละ ธรรมโสด ฟาดฟันกิเลสบนหัวใจของสัตว์ กิเลสบนหัวใจของสัตว์มันครอบครองหัวใจของสัตว์นั้น สัตว์นั้น ไม่รู้จักว่ามันเป็นกิเลส มันถึงมีอำนาจครอบครองบนหัวใจนั้น เวลาท่านฟาดฟันโอ้กิเลสบน หัวใจดวงนั้น มันกลับไม่พอใจ มันกลับว่าไปด่ามันนะ มันกลับว่าไปว่ามันนะ

เหมือนหมอลอย หมอเวลาชี่ดยานี้เจ็บฉิบหายเลย เวลาผ่าตัดนี้โคตรเจ็บเลย แต่หายนะ เวลาไปหาหมอ ไม่ให้หมอชี่ดยานะ หมอทำอะไรก็ไม่ได้ หมอโหดร้าย หมอไม่รัก ถ้าหมอรัก เขา ต้องดูแลอย่างดี นี่วุฒิภาวะของเขา

โอ้นี้ก็เหมือนกัน สิ่งที่เขาทำมาอย่างนี้ คำถาม “การทำ ความชั่วเพื่อได้ยศถาบรรดาศักดิ์ มา”

การทำ ความชั่วเพื่อได้ยศถาบรรดาศักดิ์มา การซื้อขายตำแหน่ง การแย่งชิงกันมา มัน เป็นสิ่งที่ไม่ดีงามทั้งนั้นนะ แต่มันมีอย่างนี้ะ มันมีตาอินกับตานา ๒ คนมันแย่งกันไง พอ ๒ คน

มันแย่งกัน มีกลุ่มชนที่เขาแย่งชิงตำแหน่งกัน ผู้ที่ปกครองเขาให้ใครไม่ได้ ให้บุคคลที่ ๓ ถ้าบุคคลที่ ๓ เขาได้มาอย่างนี้ นี่สะอาดบริสุทธิ์

ตาอินกับตานานะ ถ้าพูดถึงคนที่เขาเป็นผู้ที่บริหารนะ เป็นผู้ที่ดี เขาจะให้คนที่คุณงามความดีทำดีอยู่แล้ว แต่ให้ไปแล้วมันมีปัญหาขึ้นมา ถ้ามีปัญหาขึ้นมา ถ้าเขามีอำนาจการควบคุมได้ เขาควรทำอย่างนั้น แต่ส่วนใหญ่แล้วเขาไม่ค่อยทำอย่างนั้น เพราะเวลามันเป็นเรื่องของสังคมมันจะออกไปอีกอย่างหนึ่ง ถ้าเรื่องของสังคมออกไปอีกอย่างหนึ่ง นั่นเรื่องของสังคม

แต่ถ้าเราคิดว่าเขาทำชั่วเพื่อได้ยศถาบรรดาศักดิ์มา ใอันมันเป็นกรรมของเขา มันเป็นการได้มาด้วยทุจริต ไม่ใช่สุจริต สิ่งที่ได้มาด้วยทุจริต ไม่สุจริต เห็นไหม เวลาเราเป็นชาวพุทธเรามาประพฤติปฏิบัติกัน เราจะใช้ปัญญาชอบ สัมมาทิฏฐิความเห็นชอบก่อน ถ้าความเห็นมันบิดเบี้ยว การได้มาด้วยความชั่ว การได้มาโดยการทุจริต นี่เริ่มต้นจากการทุจริต เริ่มต้นจากมิจฉา แล้วมรรคผลจะเกิดใหม่ มรรคผลมันจะเป็นสัมมาหรือจะเป็นมิจฉา มันจะเป็นสัมมาสมาธิหรือจะเป็นมิจฉาสมาธิ มันจะเป็นมรรคหรือมันเป็นกิเลส มันเป็นมรรคเป็นผลขึ้นมา เริ่มต้นก็เริ่มต้นอย่างนี้ ถ้าเริ่มต้นอย่างนี้มันก็มีสติปัญญา

ฉะนั้น สิ่งที่ว่า สิ่งที่เขาทำความชั่วมาเพื่อแย่งชิงยศถาบรรดาศักดิ์มา ได้แสวงหาทรัพย์มาเป็นของของตน ถ้ามันเป็นมิจฉา เป็นการขโมย เป็นการทำความชั่ว มันต้องให้ผลเป็นบาปอกุศลแน่นอน แล้วเมื่อไหร่ล่ะ

คนที่มีอำนาจหมดอำนาจเมื่อไหร่ เขาต้องลี้ภัยนะ คนที่มีอำนาจหมดอำนาจ คนที่ขโมยมาลงจากตำแหน่ง เขาต้องตั้งคนของตนขึ้นมาเพื่อจะมาเช็ดขี้ของตนนะ นี่เขาทำผิดเขาก็รู้ เขาต้องตั้งคนของเขามาดูแลเพื่อปกป้องดูแลเขา พูดถึงถ้าเขาทำความชั่วนะ แต่ถ้าเขาทำความดีล่ะ เวลาเขาพ้นจากตำแหน่งไป โอ้ย! ทุกคนยังชื่นชมเขา ทุกคนยังคิดระลึกถึงเขา ครูบาอาจารย์ที่ล่วงไปแล้ว ทุกคนคิดถึงทั้งนั้นนะ

นี่พูดถึงว่า เขาทำดีต้องได้ดี ทำชั่วต้องได้ชั่ว เขาต้องได้ผลอย่างนั้นแน่นอน ทีนี้การได้มา เราไม่ฟันธงว่าการได้มาของเขามันแบบว่าที่ว่าทำชั่วมาหรือว่าทำดีมา แต่ถ้ามันมีอำนาจวาสนาบารมี อำนาจวาสนาบารมีมันเป็นกรรมเก่า แต่กรรมใหม่ถ้ามันไปทำอย่างนั้นนะ มันก็ให้ผลอย่างนั้น

ฉะนั้นบอกว่า “สิ่งที่เขาทรัพย์สิ่งนั้นเป็นของของตน เป็นของที่เกิดจากบุญบารมีของเขา แต่ชาติปางก่อนจริงหรือ”

นี่ไง ถ้า “แต่ชาติปางก่อนจริงหรือ” สิ่งที่มีโอกาส อำนาจวาสนาบารมีคือโอกาสของตนเข้าไปสู่ตำแหน่งนั้น นี่คือนำอำนาจวาสนาบารมีของคน แต่การได้มาด้วยความถูกต้องดีงาม

นั่นก็เป็นอำนาจวาสนาบารมีที่เป็นสัมมาทิฏฐิ เป็นความถูกต้องดีงาม แต่ถ้ามันทุจริต มันก็เป็นอำนาจวาสนาบารมีโดยที่เศร้าหมอง โดยที่มีผลเป็นลบทั้งนั้นนะ

ฉะนั้น “การทำชั่วของเขาเป็นแรงดึงดูดมาจากชาติที่แล้วหรือ”

การทำชั่วของคนหรือทำดีของคนมันเกิดจากต้นหาความทะยานอยาก เกิดจากกิเลสที่มันครอบงำในหัวใจ คนที่มีอำนาจวาสนา อำนาจเป็นอำนาจ อำนาจวาสนาบารมีเป็นเรื่องหนึ่ง กิเลสต้นหาความทะยานอยากในปัจจุบันนี้ที่มันรื้อนั่นอีกเรื่องหนึ่ง คนที่ไม่มีอำนาจวาสนาบารมีมา แต่เขามีคุณธรรม เขาไม่มีกิเลสต้นหาเราเขา เขาก็ทำแต่คุณงามความดีของเขา แล้วคุณงามความดีมาจุมให้เขาเลย คุณงามความดีมาตกใส่ทำให้เขาเลย ตำแหน่งยศถาบรรดาศักดิ์มาตกใส่เขาก็มี คนดี ๆ ยศถาบรรดาศักดิ์ตกใส่ทำให้เขาเลย

แต่ถ้าคนที่มันแย่งชิงกัน ๆ โลกแย่งชิงกัน แล้วพยายามจะสร้างภาพ “ฉันไม่เอา ฉันไม่เอา” แหม! สร้างภาพกันเหลือเกินนะ อันนั้นเป็นเรื่องกิเลสของคน ทีนี้ถ้าเราไม่เป็นกิเลส เราก็ไม่ต้องไปแข่งขันกับใคร ถ้าเราไม่แข่งขันกับใครแล้ว

ฉะนั้น สิ่งที่ว่า “เพราะเป็นแรงดึงดูดในชาติที่แล้วใช่ไหม สิ่งที่เขาเคยครอง เขาถึงต้องมาครองอีก ชาตินี้ถึงอยากได้ครอบครองอีก มันเป็นเรื่องไร้สาระ” อันนี้ที่เขาพูดนะ

ถ้าของเรา มันเป็นเรื่องไร้สาระของหลวงปู่เสาร์ หลวงปู่มั่น หลวงตา คูสิ เวลาหลวงปู่แหวนนะ “ไอ้หลังลาย” ท่านบอกว่า “แบงก์คือเศษกระดาษ แบงก์มันก็เป็นกระดาษที่เป็นอนมหิม” สิ่งที่ไร้สาระกับหัวใจดวงนั้นนะ ถ้าดวงใจดวงนั้นเป็นธรรมนะ เรื่องโลก ๆ นี่ไร้สาระเลย เพราะจิตใจนี้มันเหนือโลก

เราเห็นบ่อย แล้วมันสะเทือนใจใจ เวลาจะทำคุณงามความดี ขึ้นป้ายกัน ไอ้โฮ! ทุเรศ จะเข้าฌานสมาบัติขึ้นป้าย ไอ้มันหลอกลวงทั้งนั้นนะ แสดงว่าฌานสมาบัติของมึงมีคุณค่าน้อยกว่าเงินทอง ชื่อเสียงกิตติศัพท์กิตติคุณหรือ

ชื่อเสียงกิตติศัพท์กิตติคุณนี่นะ มันเป็นเรื่องโลก ๆ ธรรมะมันเหนือมันอีก ถ้าธรรมะเหนือมันแล้วมันจะก้มลงมากินของหยาบ ๆ อย่างนี้หรือ อย่างนี้ต่างหากถึงจะบอกว่าไร้สาระ คำว่า “เรื่องโลกธรรม ๘” มันจะไร้สาระเลยกับจิตใจของครูบาอาจารย์ของเราที่เป็นธรรม ไร้สาระ แต่ทางโลกจริง ๆ มันเป็นสาระ คือมันอยากได้ คำว่า “ไร้สาระ” ไร้สาระเพราะว่าเราไม่ได้ใจ ถ้าเราได้อะไรก็เป็นสาระไร ถ้าเราไม่ได้แล้ว เพราะเราไม่ได้อยู่แล้วใช่ไหม เราถึงบอกว่าไร้สาระไร

คำว่า “ไร้สาระ” เราเห็นด้วยว่ามันไร้สาระ แต่มันไร้สาระของคนที่มีหัวธรรมที่ไม่เจ็บช้ำน้ำใจ

ของเราบอกว่าไร้สาระ แต่บอกว่าทุกคนส่งเสริมเขา ทุกคนยกย่องเขา แล้วบอกว่าไร้สาระ

ไร้สาระเพราะมันหลุดจากมือเราไป ลองได้เป็นของเรา เรื่องนี้ไม่เกิดเลย แสดงว่าสังคมดี ทุกอย่างเป็นของเรา สังคมชื่นชม ถูกต้องดีงามไปหมด

มันจะไร้สาระต่อเมื่อมันมีคุณธรรมในใจ มันเป็นความจริง เรื่องนี้เรื่องไร้สาระมาก โลกธรรม ๘ เป็นเยื่อล่อให้นักบวชเป็นโมฆบุรุษ โมฆบุรุษตายเพราะลากสักการะ ยกย่องสรรเสริญ มันเป็นเยื่อล่อให้ปลาโง่ๆ ให้นักปฏิบัติโง่ๆ ไปติดมันงมงายถึงว่าเป็นไร้สาระ

แต่ของเจ้านี้นะ เพราะว่ามันไร้สาระ มันก็เลยเขียนมาถามเพราะมันเจ็บช้ำน้ำใจ มันไร้สาระ ไร้สาระเพราะมันเป็นของคนอื่นไง

แต่ถ้าเป็นคุณธรรมนะ มันจะไร้สาระ ไม่มีสาระแก่นสารใดๆ เลย แล้วเราจะไม่แย่งชิง ถ้าเราไม่ไปแย่งชิง เรามีจุดยืนอย่างนี้ นะ ก็เลสมันหลอกเราไม่ได้ ก็เลสมันกระตุ้นให้เราทำความผิดพลาด ให้เรามีเวรมีกรรมมากขึ้นไม่ได้ ถ้าเรามีสาระอย่างนี้นะ ก็เลสมันจะกระตุ้นให้เราไปทำอย่างนั้นอีกไม่ได้ไง

จริง เราก็เห็น ครูบาอาจารย์ท่านเห็นอย่างที่ว่า หลวงตาท่านพูดบ่อยนะ ท่านเห็นพวกเราเหมือนกับสัตว์เลยละ คือพูดไม่รู้เรื่อง ไม่เข้าใจ แต่ถ้าคนมีธรรมนะ มันมีคุณธรรมในใจ มันรู้เรื่อง

นี่ก็เหมือนกัน ในเมื่อเขามีความรู้ความเห็นกันอย่างนั้น เขามีความคิดกันอย่างนั้น สังคมเขาเป็นอย่างนั้น เรามีสติปัญญา เราชักษาตัวเรานะ เห็นแล้วมันสังเวช จิตใจถ้าเราเป็นธรรมนะ เราเห็นคนรังแกกัน เห็นคนเหยียบย่ำกัน เห็นคนทำร้ายกันนะ เศร้า จริงๆ นะ เศร้า

แต่ที่นี้พอคนทำ เราศึกษาเขา เขาขาดแคลนไป เขาไม่มีจะกินเขาถึงแย่งชิงกัน โอ้ย! มันก็เศร้าเนาะ ทำเพื่อเลี้ยงปากเลี้ยงท้อง ทำความชั่วมาเพื่อเลี้ยงปากเลี้ยงท้อง แล้วยังทำความชั่วเพื่อเวรเพื่อกรรมอีก แต่ถ้าคนมีสติปัญญา นะ อุดตายเลย ไม่มีจะกินก็ไม่กินเว้ย ไม่มีใครเห็นใจก็อด อดจนตาย แต่ถ้ามันทำได้อย่างนี้นะ เราก็ไม่ไปสร้างเวรสร้างกรรม

เห็นแล้วเศร้าจริงๆ นะ มันไร้สาระจริงๆ แต่มันไร้สาระต่อเมื่อเราไม่ไปเจ็บช้ำน้ำใจกับเรื่องอย่างนี้ไง เรื่องอย่างนี้มันก็จบไปแล้ว เรื่องที่ว่าเขาแย่งชิง มันเป็นอำนาจวาสนาบารมีจริงหรือเปล่า แล้วอำนาจวาสนาบารมี กรรม กรรมเป็นอนิจจังแล้วเราจะมองอย่างไรละ

แต่เราก็ยังพูดอยู่ว่า ทำดีได้ดี ทำชั่วได้ชั่ว แล้วอาศัยคุณงามความดี ต้องสร้าง อำนาจวาสนาบารมี การสร้าง เราไม่ได้สร้างอำนาจวาสนาบารมี เราสร้างบุญกุศลของเรา แต่มันเป็นอย่างนั้นไปเอง มันต้องเป็นไปเอง มันเป็นชื่อเรียก มันเป็นชื่อเรียก แต่เราอยากได้ความดี เราอยากได้บุญ เราอยากได้ความสุข เราอยากได้ความสุข เราอยากได้ความดี ความดีมันจะให้ความสุขกับเรา แล้วถ้ามันเกิดอะไรขึ้น อันนั้นมันเป็นของแถม มันเกิดขึ้นจากการกระทำของเรา แต่เราอาศัยคุณงามความดีของเรา

แล้วไม่ต้องไปน้อยเนื้อต่ำใจทั้งสิ้น ไม่ต้องไปน้อยเนื้อต่ำใจใดๆทั้งสิ้น เอาผลกระทบจากคนคนเดียวแล้วจะไปปลงล้างหลักการของพระพุทธเจ้า เป็นไปไม่ได้ ไข้ผลกระทบของหัวใจเราคนเดียว ผลกระทบกับหัวใจเราคนเดียวคือผลกระทบของเรา กรรมของเรา แต่การสร้างอำนาจวาสนาบารมี องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าสอนอย่างนี้ ใครจะทำดีทำชั่วเรื่องของเขา เราจะทำคุณงามความดีของเราเพื่อบุญกุศลให้เป็นเครื่องอยู่ของใจเรา เอวัง